

— Lo de les reunions clandestines en les que s'hi forgés res d'aixó, ja saps tu qu'és mentida i ells també, ho saber; are si aquestos senyors volen tornar a fer resurtir el fantasma de la denúncia...

— Si senyor, aquest es veu qu'és el seu interès.

— Doncs, per nosaltres que no quedin.

— Vosté ja sap que jo la primera notícia que tingué de la tan bescantada denúncia, fou per haver-ho sentit dir, en un grup al mitg del carrer, a un regidor de la majoria.

— I jo vaig sapiguer-ho per tú i recordat de lo que aleshores vaig dir-te.

— Si, ja m'en recordo. Em digué: «Respecte a la denúncia ha sigut una burda calúmnia que ningú ha cregut i ha servit sols per a posar en ridícul als mateixos que l'han propagada».

— Tens raó Nasi, aixó mateix vaig dir-te.

— I'm va afeigir: «Es que'l paper de víctima va molt bé mentre's creu que hi ha víctima, però quan se sap que no hi ha hagut tal víctima es el paper més desairat i més ridícul que hom puga fer i aixó es lo que ha succeït are».

— I per a provar-te que era mentida que hi hagués hagut tal denúncia vaig afeigir-te:

— «Que si hi hagués hagut denúncia, en les actuals circumstàncies s'hauria vist o que ho pagaba el denunciant o el denunciat, que forsosament un o altre n'havia de pagar les conseqüències».

— Aixó mateix vaig dirte, Nasi t'envejo la memoria.

— Doncs aixó es veu que'ls ha remogut la bilis i les apreten contra en Serra i contra V.

— Be no t'hi amohinis, estaries fresc si t'havies d'enfadar per lo que't diuen aquestos senyors.

— Es que diuen; «si aixó que sostinc no es d'una perversitat manifesta que vingui el pagés d'en Serra i ens ho digui».

— Veus home, be en parlen del pagés.

— Pero's creuen qu'és V.

— Aixó aclareixelsho tu si tan te pesa, a mi tant se m'en dona.

— I esclar que ho aclariré.

— Doncs jo crec que no val la pena, estas fresc si tens que rectificar els mals entesos de que amb mes bona o mala fé es fan eco aquesta gent.

— Doncs jo no hi passo.

— Tu mateix: no se't gira poca feina! perquè en el cas present jo crec que tenen raó ja que realment, crec que lo que sosté aquell senyor que feu el solt es d'una perversitat manifesta.

— Caram, te raó, i així ho sostinc jo com a bon pagés. Realment, aixó que sosté aquell senyor es d'una perversitat manifesta, perquè tal com ho explica es mentida.

— Aixís m'agrada home.

— Que s'han cregut aquestos senyors? ¿s'han pensat qu'ens espantarien? si volen que parlem si no de una denuncia, que no ha existit mai i que feren sortir per les seves conveniències, podem parlar d'altres coses que potser els agradaran menys.

— Nasi, Nasi, no't disparis.

— Es qu'és molt empipador combatrer a base de falsetats.

— I doncs si no fos aixís com ho farien?

— Es veu que aquesta gent fan com les rates pinyades, que la claror els molesta i no mes voleien quan es fosc.

— Amb la diferencia qu'ells procuren apagar els llums perquè no'ls vegin tal com son, i les rates pinyades quan hi ha claror fugen.

— Si senyor te raó, les rates pinyades fugen de la claror i ells volen que la claror fugi d'ells.

— Endevinat Nasi.

Per trasllat
MARCH.